

Ewa Małuszyńska

Nowe kraje członkowskie Unii Europejskiej – sytuacja społeczna i gospodarcza

S t r e s z c z e n i e: Dwanaście państw europejskich przyjętych do Unii Europejskiej na początku XXI wieku traktowanych jest często jako jednolity blok „przeciwstawiany” przyjmowanemu również łącznie obszarowi piętnastu państw tworzących Wspólnotę do r. 2004. Ze względu na duże zróżnicowanie wewnętrzne obu grup podejście takie jest znacznym uproszczeniem. Pamiętając o odrębności każdego kraju, nowe państwa członkowskie podzielić można przynajmniej na trzy grupy: kraje Europy Środkowej i Południowo-Wschodniej (Czechy, Polska, Słowacja, Węgry, Słowenia, Bułgaria i Rumunia), kraje nadbałtyckie (Estonia, Litwa i Łotwa) oraz dwa państwa wyspiarskie: Cypr i Malta. Podstawowe wskaźniki ekonomiczne i społeczne wskazują na podobieństwa i różnice istniejące zarówno pomiędzy tymi trzema grupami, jak i poszczególnymi krajami. Pomimo znacznych postępów, wszystkie nowe kraje członkowskie (z wyjątkiem Cypru) tworzą obszar wyraźniej słabiej rozwinięty gospodarczo niż pozostała część Unii Europejskiej.

S ł o w a k l u c z o w e: rozwój społeczny i gospodarczy, kraje Europy Środkowej i Południowo-Wschodniej, kraje nadbałtyckie, Cypr, Malta.